

РЕШЕНИЕ

№ 633

гр. София, 26.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 16.01.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **10510** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 154, ал.5 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОБВВПИ).

Образувано е по жалба от К. В. М. срещу Отказ рег. № 225р-40063/23.10.2023г. за издаване на разрешение за продължаване на срока на късо огнестрелно оръжие за самоотбрана, издаден от Началника на 01 РУ при СДВР. В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспорения отказ, като постановен при липса на мотиви, в нарушение на материалния закон, както и при допуснати съществени нарушения на административно-процесуалните правила. Моли съда да отмени оспореното решение и да му присъди направените по делото разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез адв. Т. поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Представя молба с уточнение и допълнение към нея. Моли за присъждане на разноски.

Ответникът – Началник на 01 РУ към СДВР чрез процесуалния си представител юрк. С. оспорва жалбата като неоснователна. Моли за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение и в условията на евентуалност прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение. Представя писмени бележки.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото

доказателства, намира следното от фактическа страна:

Производството по издаване на оспорения административен акт е започнало със заявление вх. № 132100-1713 от 08.08.2023г. /л.14/ за подновяване на разрешението му за съхранение и/или носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие за самозащита, депозирано от оспорващия до началника на 01 РУ - СДВР. Към преписката са приложени: медицинско удостоверение № 00303/01.08.2023 г. от лекар-психиатър, удостоверяващо, че лицето не страда от психично заболяване и няма зависимост към П.; електронна справка за съдимост, издадена на 08.08.2023г., удостоверяваща, че лицето не е осъждано; удостоверение рег. № SIP-9493/01.09.2023г. от НСЛС, че към момента на издаването няма данни за обвинения по неприключили наказателни производства срещу оспорващия; удостоверение за техническа годност № 03705/06.04.2023г., удостоверяващо, че притежаваното от него оръжие е технически изправно и годно за експлоатация; удостоверение № 01111 от 06.04.2023г. от „Металхим БГ“ ООД, издадено в уверение на това, че жалбоподателят е провел в срока на действащото разрешително учебни стрелби по програма, съгласно чл. 6, ал. 3, т. 1 от ЗБВВПИ; приемо-предавателен протокол за съхранение на оръжието във „Въоръжение“ 01 РУ-СДВР от 03.10.2023г.; квитанция за извършено плащане на такса.

Видно от докладна записка №225р-31104/18.08.2023 г. на младши полицейски инспектор Х. при посещение на адреса на жалбоподателя, а именно: [населено място], [улица], ет. 4, е установено, че същият живее на адреса. Няма данни да страда от психическо разстройство, не е настаняван в лечебни заведения по глава пета, раздел II от Закона за здравето или да е лекуван за употреба на наркотични вещества. Не са му налагани и мерки за защита по Закона за защита от домашното насилие, както и не са получавани сигнали за негови противообществени прояви. Предложено е преписката да се изпрати на КОС – 01 РУ-СДВР по компетентност.

Във връзка с постъпилото искане, след направена справка на 18.08.2023г. в масивите на МВР се е установило, че спрямо М. има въведени данни за извършени противозаконни прояви, а именно: престъпление по чл. 323 от НК – самоуправство от дата 21.01.2003г., но не е осъден, съгласно докладна записка с рег. № 225р-31389/22.08.2023г.

В докладна записка с рег. № 225р-34356 от 13.09.2023г. е обобщена информацията от предходните докладни записки, като е посочено, че са приложени докладни записки от ПИ и ОР по територия за извършени проверки, съгласно чл. 9 от Методически указания за организацията и дейността на полицейските органи на МВР по прилагането на ЗОБВВПИ, утвърдени със заповед рег. № Из-2263/06.11.2012г. на Министъра на вътрешните работи, от които е видно, че лицето живее на горепосочения адрес и за него няма данни за противообществени прояви. В тази връзка е предложено на Началника на 01 РУ-СДВР преписката да бъде разгледа и да бъде взето отношение по компетентност.

Жалбоподателят е уведомен с писмо с рег. № 225000-14526 от 25.09.2023г. на началника на 01 РУ – СДВР за започване на процедура по отказ за издаване на исканото разрешение на основание чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ и на основание чл. 34, ал. 3 от АПК му е даден 7-дневен срок да депозира в писмен вид възражения, искания и/или доказателства.

В указания му срок К. М. е депозирал възражение с вх. № 132100-2163/06.10.2023г. В него е посочил, че в подаденото от него заявление вх. № 132100-1713 от 08.08.2023г.

за подновяване на разрешението му за съхранение и/или носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие за самозащита, е изпълнил условията и е обяснил причината за молбата му по чл. 87 от ЗОБВВПИ и моли процедурата да бъде продължена. На 17.10.2023г. жалбоподателят депозира последващо възражение до Началника на 01 РУ-СДВР, в което посочва, че това е единственото оръжие, което притежава и използва. Дейността, с която се занимава е продажба на недвижими имоти в цялата страна и носейки големи парични суми се чувства застрашен от грабежи. Допълва, че много често пътува със семейството си и оръжието, което ползва от 20 години носи спокойствие, както на него, така и на семейството му. Моли процедурата по чл. 87 от ЗОБВВПИ да бъде продължена.

Депозираното от жалбоподателя възражение е разгледано и взето предвид в хода на административната процедура от административния орган, видно от докладна записка с рег. № 225р-39321/18.10.2023г., с която е предложено процедурата по отказ да бъде продължена, след като преписката да бъде разгледана и да бъде взето отношение по компетентност, като се има предвид наличната криминална регистрация.

С оспорения Отказ рег. № 225р-40063/23.10.2023 г. за издаване на разрешение за продължаване на срока на късо огнестрелно оръжие за самоотбрана, издаден от Началника на 01 РУ при СДВР, на основание чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ е отказано да бъде дадено исканото разрешение. В обстоятелствената част на административния акт е посочено, че посочените от жалбоподателя мотиви не обосновават необходимостта и нуждата от носене и употреба на огнестрелно оръжие, доколкото не са представени доказателства относно съществуваща потенциална опасност за живота и здравето на същото лице. От извършените справки в масивите на МВР не се е установило наличие на такива. Самоотбраната предполага реална опасност от посегателства, която може да бъде избегната или преодоляна по друг начин, каквато опасност също не е обоснована от жалбоподателя. Посочено е, че въведения от закона разрешителен режим изисква установяването на категорична необходимост от носенето на огнестрелно оръжие, наличието на сериозни и уважителни причини, тъй като дейностите с огнестрелно оръжие и боеприпасите за него са източник с риск на обществена опасност. Прието е, че представените мотиви и доводи за потенциални опасности не са релевантни на депозираното заявление, доколкото хипотетичната опасност, налагаща самоотбрана съществува за всеки член на обществото.

Отказът е връчен на оспорващия на 24.10.2023г. Същият е обжалван в срок по съдебен ред с жалба от 30.10.2023 г.

По делото, като доказателство е приложена административната преписка в цялост.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата, като подадена от надлежна страна, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – началника на 01 РУ - СДВР, в изпълнение на правомощията му, съгласно разпоредбата на чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ. Същият съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, в т.ч. фактически и правни основания за постановяването му.

При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Оспорващият е уведомен за констатираните непълноти и/или несъответствия на подадените документи с

изискванията на закона и съгласно чл. 83, ал. 2 от ЗОБВВПИ административният орган е дал 30-дневен срок за отстраняването им.

Оспореното решение съответства на материално-правните разпоредби и на целта на закона.

ЗОБВВПИ въвежда изключително строг разрешителен режим на посочените в него дейности с взривни вещества, оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия, с оглед опасността, която представляват самите те и дейностите с тях, поради което за всеки конкретен случай следва да бъде доказана по несъмнен начин нуждата от придобиване на оръжие. В чл. 58, ал. 1 от ЗОБВВПИ са посочени обстоятелствата, при които не се издава разрешение за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия.

По делото не се спори, че по отношение на К. М. не са налице отрицателните предпоставки на чл. 58, ал. 1, т. 1-9 ЗОБВВПИ. Спорът е по отношение наличието на предпоставката по т. 10 - основателна причина, която по несъмнен начин да обосновава издаването на разрешение. Съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ разрешения за придобиване, съхранение и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. Следователно физическото лице, което иска разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие за самоотбрана трябва в писмен вид да изложи конкретни факти и обстоятелства, които да обосноват несъмнено извод, че неговите или на членове на семейството му, живот, здраве и имущество са персонално застрашени по начин, който изисква тяхната охрана и отбрана посредством огнестрелно оръжие и необходимите за ползването му боеприпаси. Само наличието на такава нужда, представлява за законодателя основание да се разреши на физическо лице придобиването и притежанието на огнестрелно оръжие.

В настоящият случай К. М. като физическо лице е посочил в заявлението си, че иска да поднови разрешението си за съхранение и/или носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие за самозащита, като конкретизира в депозираните възражения, че искането е с цел осигуряване на неговата защита, както и тази на семейството му и излага мотиви в тази насока.

Обстоятелството, че веднъж вече е издадено разрешение за носене и съхранение на късоцевно огнестрелно оръжие, не обвързва административния орган да го поднови, а следва да провери налице ли са визираните в закона положителни предпоставки и липса на отрицателни предпоставки. В тежест на заявителя е да обоснове искането си, като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него, от които да е видно, че действително е налице необходимост от издаване на исканото разрешение. В подаденото заявление липсват заявени обстоятелства, сочещи на данни за конкретна необходимост, като е отразено единствено, че оръжието ще се използва за „лични цели“. Следва да се посочи, с оглед доводите на жалбоподателя, че редът за издаване на първоначално разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие не се различава от този за подновяване на вече издадено такова. Това е видно от препратката на чл. 87, ал. 3, вр. с ал. 1 от ЗОБВВПИ към чл. 83 от същия закон, в който е регламентиран редът за първоначално издаване на разрешение. Поради повишения риск за обществото от притежаването на огнестрелно оръжие за лични /граждански/ цели законодателят е предвидил срок на разрешенията за тези дейности и възможност за упражняване на

контрол относно предпоставките, които следва да бъдат установени периодично на всеки пет години, съгласно чл. 84, ал. 2 от ЗОБВВПИ. В настоящият случай, от ангажираните писмени доказателства, не се доказва заявената необходимост от издаване на исканото разрешение.

За да се обоснове нужда в тази насока, не е необходимо да съществува конкретно застрашаване или опасността да е реална и постоянна, а е достатъчно съществуването на потенциална опасност, която да застрашава конкретната личност, нейни близки хора или нейно имущество. В тази връзка, извод за потенциална опасност може да бъде направен при наличие на заявени и надлежно установени факти, поставили в състояние на заплаха личността или имуществото на лицето или на негови близки хора. В конкретния случай изложените от жалбоподателя, както в заявлението, така и във възраженията му, факти и обстоятелства не навеждат на извод, че същият е заплашен в качеството си физическо лице повече от всички останали граждани на обществото. Продажба на недвижими имоти в цялата страна и носенето на големи парични суми, не обосновават основателна причина за предоставяне на разрешение, въпреки твърдяното от жалбоподателя, че се чувства застрашен от грабежи, тъй като необходимостта от самоотбрана трябва да е реална и непосредствена и то към момента на подаване на заявлението. Не се представят и доказателства за съществуването на тази конкретна необходимост, а изложените мотиви са възможни хипотези на настъпването на дадени обстоятелства. Съответно разширяването на тълкуването на необходимостта, като предотвратяване на бъдещи вероятни, но несигурни събития, би обезсмислило необходимостта като критерий, въведен в закона, за установяване на основателността на искането за осъществяване на дейностите с огнестрелно оръжие. Както се посочи по-горе, необходимостта от осигуряване на самоотбрана следва да е обвързана с конкретна, пряка и достатъчно сериозна опасност от посегателства срещу живота, здравето или имуществото на заявителя. Такава непосредствена и тежка заплаха за него, която да оправдава повишения риск от притежаване и носене на огнестрелно оръжие, не се установи в настоящия случай.

Осъществяването на правнорегламентирана дейност по ЗОБВВПИ, с оглед високия риск от обществена опасност, не може да бъде самоцелно, а мотивирано от сериозни и уважителни причини, каквито не съставляват изложените от жалбоподателя аргументи. Доводите за потенциална опасност, изложени от жалбоподателя и в заявлението му, и в жалбата му, не могат да обосноват по несъмнен начин необходимостта от самоотбрана. При липсата на данни за конкретни актове, застрашаващи личната безопасност на лицето и целостта на неговото имущество към момента на подаване на заявлението през 2023г., необходимостта от носене на огнестрелно оръжие към този момент не е доказана.

Съгласно чл. 6, ал. 3 ЗОБВВПИ огнестрелните оръжия в зависимост от предназначението и техническите си характеристики биват за служебни или за граждански цели. Физическите лица могат да придобиват огнестрелно оръжие и боеприпаси само за граждански цели, които са посочени в чл. 6, ал. 3 ЗОБВВПИ. Те не могат да придобиват оръжие за служебни цели, посочени в чл. 6, ал. 2 от ЗОБВВПИ, тъй като такива цели имат само физическите и юридически лица, регистрирани като търговци и извършващи съответната търговска дейност или дейност, която изисква да бъде водена по търговски начин.

Придобиването на оръжие за служебни цели и за граждански цели са две различни

възможности, които имат различен правен режим. Придобиване на огнестрелно оръжие за служебни цели се разрешава на юридически лица и на физически лица - търговци по смисъла на Търговския закон, за охрана на собствеността, защита на живота и здравето на личността, както и за други разрешени дейности, т. е. за отбрана свързана с трудовата дейност. За граждански цели огнестрелно оръжие с определени в ЗОБВВПИ характеристики се придобива, за самоотбрана, ловни, спортни и културни нужди. В случая оспорващият не доказва наличието на основателна причина за придобиване на късоцевно оръжие за граждански цели.

При издаване на оспорения отказ не е нарушен принципът на съразмерност, визиран в чл. 6 от АПК, тъй като административният орган е упражнил правомощията си по разумен начин, добросъвестно, справедливо и в съответствие с материалния закон.

По изложените съображения съдът намира, че не са налице основанията за отмяна на оспорения отказ, визиран в чл. 146 от АПК. Той е валиден и законосъобразен административен акт, поради което оспорването следва да се отхвърли.

При този изход на делото, претенцията на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, е основателна според чл. 143, ал.3 и 4 от АПК и следва да бъде присъдена в размер на 100 лева съобразно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2014 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. В. М. срещу Отказ рег. № 225р-40063/23.10.2023г. за издаване на разрешение за продължаване на срока на късо огнестрелно оръжие за самоотбрана, издаден от Началника на 01 РУ при СДВР.

ОСЪЖДА К. В. М., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 4, ап. 2, да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му пред Върховен административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: